

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji komisji odwoławczej SRB w sprawie 48/2017 z dnia 19 czerwca 2018 r., w zakresie w jakim stanowi ona, że SRB była uprawniona do przyjęcia za podstawę: i) art. 4 ust. 1 lit. a) akapit czwarty; ii) art. 4 ust. 2 akapit pierwszy; iii) art. 4 ust. 2 akapit trzeci, lub iv) art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾ (lub równoważnych postanowień na podstawie decyzji SRB SRB/ES/2017/01 z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów SRB), w celu uzasadnienia braku udostępnienia dokumentów żądanych przez skarżących w ich wniosku potwierdzającym z dnia 23 sierpnia 2017 r. dotyczącym przyjęcia planu restrukturyzacji wobec Banco Popular Español;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że komisja odwoławcza SRB naruszyła art. 4 ust. 1 lit. a) akapit czwarty rozporządzenia nr 1049/2001.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że komisja odwoławcza naruszyła art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że komisja odwoławcza naruszyła art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że komisja odwoławcza naruszyła art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1049/2001.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że komisja odwoławcza naruszyła art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.
6. Zarzut szósty dotyczy tego, że komisja odwoławcza naruszyła art. 11 rozporządzenia nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2018 r. – FAKRO / Komisja

(Sprawa T-515/18)

(2018/C 427/107)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: FAKRO sp. z o. o. (Nowy Sącz, Polska) (przedstawiciel: radca prawny A. Radkowiak-Macuda)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 czerwca 2018 r., wydanej w postępowaniu prowadzonym na skutek skargi do Komisji złożonej przez FAKRO sp. z o. o. w dniu 12 lipca 2012 r. na nadużywanie pozycji dominującej przez Grupę VELUX (sygn. AT.40026 VELUX);

obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, wraz z zarzutem niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, skutkującego uznaniem, że nie istnieje interes Unii Europejskiej w dalszym prowadzeniu postępowania.

Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie zajęła definitywnego stanowiska ani w stosunku do przesłanek wstępnych warunkujących możliwość stwierdzenia nadużycia pozycji dominującej, ani w stosunku do żadnej z siedmiu zarzucanych kategorii czynów. Oceniając zarzut stosowania przez przedsiębiorstwo dominujące drapieżnictwa cenowego, Komisja bezkrytycznie oparła swą decyzję na argumentach tego przedsiębiorstwa, pomijając argumenty strony skarżącej oraz nie dokonując nawet uproszczonej analizy problemu. Strona skarżąca uważa, że wprowadzenie przez przedsiębiorstwo dominujące marki walczącej miało na celu wyłącznie uniemożliwienie jego konkurentom wejścia na rynek bądź rozwoju na nim, stosowane przed to przedsiębiorstwo rabaty inwestycyjne mają charakter selektywny, wyłącznościowy i dyskryminujący, co narusza art. 102 TFUE. Twierdzi ona, że materiał dowodowy świadczy dobitnie o zawieraniu przez przedsiębiorstwo dominujące umów o charakterze wyłącznościowym wbrew art. 102 TFUE oraz że przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego nie wymagałoby przeznaczania na ten cel znacznych zasobów, a jedynie weryfikacji przedstawionych przez nią danych i dowodów.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji w związku z zarzutem oczywistego błędu w ocenie w zakresie braku interesu Unii Europejskiej w dalszym prowadzeniu postępowania.

Pomiędzy wniesieniem skargi a wydaniem decyzji o jej oddaleniu minęło ponad 71 miesięcy. Opieszałość Komisji w działaniu nie jest usprawiedliwiona żadnymi szczególnymi okolicznościami. Komisja posiada gruntowną wiedzę na temat europejskiego rynku okien dachowych. Opieszałość w działaniu po stronie Komisji może skutkować brakiem możliwości dochodzenia przez stronę skarżącą swych praw przed krajowymi organami ochrony konkurencji ze względu na przewidziany w prawie krajowym okres przedawnienia roszczeń.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾ poprzez odmowę udzielenia stronie skarżącej dostępu do akt, skutkującą pozbawieniem jej skutecznego prawa do obrony.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku gdy Komisja informuje wnioskodawcę o swoim zamiarze odrzucenia wniosku, wnioskodawca ma prawo dostępu do dokumentów, na których Komisja opiera swoją tymczasową ocenę. W niniejszej sprawie Komisja nie udzieliła stronie skarżącej takiego dostępu. Ponadto Komisja dopuściła się naruszenia prawa w zakresie zasad dokonywania oceny interesu Unii Europejskiej poprzez brak rzetelnej oceny charakteru i skutków czynów zarzucanych przedsiębiorstwu dominującemu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2018 r. – Vialto Consulting / Komisja Europejska

(Sprawa T-537/18)

(2018/C 427/108)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji, którą instytucja ta wykluczyła skarżącą [z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego] na okres dwóch lat i opublikowała informację o tym wyłączeniu na swojej stronie internetowej,